

คอลัมน์ How to Win

นครโฮจิมินห์วันนี้

ศาสตราจารย์ ดร. อูทิส ศิริวรรณ

24 เมษายน 2558

“พวกเราคือสิ่งที่กระทำซ้ำๆ ซากๆ”

อริสโตเติล

กว่าสองสัปดาห์ของเดือนมกราคมที่ผมใช้เวลาทำงานเต็มเวลาในมหานครโฮจิมินห์ เวียดนาม

ผมพยายามจดจำภาพที่เห็น แล้วนำมาถ่ายทอดบอกเล่า

นครโฮจิมินห์วันนี้ กำลังโตวันโตคืน สินค้าอะไรก็ขายดีเป็นเทน้ำเทท่า วันนี้ถ้าใครกำลังเบื่อหน่ายเมืองไทย ก็น่าจะหาโอกาสค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่ไกลจากบ้านเมืองเรานัก

ประสบการณ์การเรียนการสอนระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจหลักสูตร 2 ปริญญาโท University of Western Sydney และ University of Economics Ho Chi Minh City ทำให้ผมได้แง่คิดหลายเรื่อง

อายุเฉลี่ยผู้เรียนปริญญาโทหลักสูตรนานาชาติวันนี้ เป็นคนวัยทำงาน อายุ
ประมาณ 20-30 ปีเศษ

ส่วนใหญ่ตั้งใจเรียน ส่วนน้อยที่มาเรียนแบบเหวอะๆ แหะๆ ต้องการเพียงแค่วุฒิ

ที่พบเห็นก็คล้ายนักศึกษาปริญญาโทบ้านเรา เรียน แชนด์ เซลฟี คิวโทรศัพท์
คุยกัน เรียนๆ เล่นๆ สนุก

ที่ไม่แตกต่างกันเลยคือ “ท่อง” และ “จำ” ไม่ค่อยกล้า “คิด”

ถ้าจะบอกว่า “เวียดนาม” สามารถแข่งขันกับไทยได้หรือไม่? ก็คงเป็นเรื่อง
“ค่านิยม” การศึกษานี้แหละ

คนที่นี่ แม้จะไม่ค่อยกล้าคิด แต่เรื่อง “ทุ่มเท” และ “มุ่งมั่น” พร้อมลงทุนเพื่อ
การศึกษา ประเด็นนี้ ชัดเจน น่าสนใจอย่างยิ่ง ทุกครอบครัวมีค่านิยมให้ลูกหลาน
เรียนหนังสือกันให้สูงๆ

นิสัยเหมือนคนไทย คือ “เห่อ” อเมริกา และยุโรป ชอบการศึกษา แต่ละ
ครอบครัวมีเงินมีทองก็เก็บออมเพื่อเรียนต่อชั้นสูงๆ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน พูดภาษาอังกฤษพอ
ได้ ไปไหนมาไหนสะดวก ไม่ติดขัด ภาษาใช้ก็เก่ง

ส่วนคนไทย “ชอบ” เรียนเป็นภาษาไทย แต่ที่นั่นเดี๋ยวนี้อาจมีค่านิยม “เรียน”
หลักสูตรนานาชาติ

ส่วนใหญ่ ไม่สนใจตลาด “อาเซียน” พุ่งเป้าไปที่ประเทศพัฒนาแล้ว เหมือน
คนไทย

ชาวเวียดนามไม่ให้ความสำคัญตลาดจีน ผิดกับคนไทย ข้อนี้มารู้ภายหลังว่า

จีนเคยยึดครองเวียดนามนานนับพันปีกว่าจะได้อิสรภาพกลับคืน อยู่ในสถานะ “ขุ่นในไสนอก” ต้องสนทนาเชิงลึกจึงจะรู้เรื่องเหล่านี้

จุดที่ “เวียดนาม” ไม่สนใจจีน น่าจะเป็นข้อได้เปรียบของคนไทย เพราะเราไม่มีเรื่องบาดหมางตรงเช่นจีน ที่มาแรงเป็นคู่แข่งสินค้าไทยคือ “เกาหลี” เป็นที่สนใจของคนเวียดนามมากในเวลานี้

สินค้าไทย และคนไทย เป็นที่ประทับใจของคนเวียดนาม นับเป็นข้อได้เปรียบของคนไทย อาจเป็นเพราะนิสัย และพฤติกรรมคล้ายๆ กัน

ระยะเวลาการบินเพียงหนึ่งชั่วโมงกับสับสนวุ่นวายที่ พอๆ กันกับบินตรงมา
เชียงใหม่

เวียดนาม จึงเป็นอีกประเทศหนึ่งที่น่าสนใจมาเปิดตลาด และเป็นอีกประเทศที่นำมาค้นพบโอกาสสำหรับผู้สนใจทำธุรกิจกับเวียดนาม

ข้อคิดที่ได้จากเวียดนามคือ “ภาษา” ผมมีโอกาสได้พูดคุยกับนักธุรกิจชาวสิงคโปร์ท่านผู้หนึ่ง พูดภาษาเวียดนามปร้อ คล่องปร้อ มาปักหลักทำธุรกิจยามที่นี้เกือบยี่สิบปี ไม่กลับสิงคโปร์แล้ว

ที่นี้ธุรกิจ รปภ. ดีมากๆ แทบทุกร้านมียามเฝ้า คาดเดาว่าขโมยคงชุกชุม ไม่เหมือนบ้านเรามีเฉพาะร้านทอง

อีกแง่คิดคือ “โอกาส” ที่นี้เศรษฐกิจกำลังเติบโต หยิบจับอะไรก็เป็นเงินเป็นทอง สินค้าและบริการต่างๆ เป็นเงินเป็นทองทั้งนั้น ใครที่คิดทำอะไรแล้วตัน น่าจะมานับหนึ่งใหม่ที่โฮจิมินห์

ผู้ที่สนใจอยากทำธุรกิจในเมืองโฮจิมินห์จริงจัง ก็ขอคำแนะนำมาที่ e-mail: druthit@drthit.com มีข้อเสนอแนะดีๆ ให้ทุกท่านครับ

